

بهترین ساعات روز جمعه برای دعا کردن

۱. در زمان یا زمانی از روز جمعه، دعا و درخواست مستجاب می گردد

- خَطْبَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْجُمُعَةِ فَقَالَ: ... فِيهِ سَاعَةٌ مُبَارَكَةٌ لَا يَسْأَلُ اللَّهُ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ فِيهَا شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ.^۱

امیرالمؤمنین علیه السلام در خطبه نماز روز جمعه فرمودند: در روز جمعه، ساعت مبارکی است که بنده ی مؤمن در آن زمان چیزی از خداوند درخواست نمی کند، مگر آن که خداوند به او عطا می کند.

- عَنْ جَابِرٍ قَالَ كَانَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: أَكْثَرُوا الْمَسْأَلَةَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَالِدُعَاءَ، فَإِنَّ فِيهِ سَاعَاتٍ يُسْتَجَابُ فِيهَا الدُّعَاءُ وَالْمَسْأَلَةُ مَا لَمْ تَدْعُوا بِقَطِيعَةٍ أَوْ مَعْصِيَةٍ أَوْ عُقُوقٍ.^۲

جابر بن عبدالله انصاری گفت: امیرالمؤمنین علیه السلام می فرمودند: روز جمعه به مقدار زیاد دعا و درخواست کنید، زیرا در این روز ساعاتی است که دعا و خواسته ها در آن مستجاب می شود، مادامی که برای قطع رحم، یا معصیتی یا نافرمانی والدین نباشد.

۲. زمان های استجاب دعا در روز جمعه

بر اساس روایات، روز جمعه، استجاب دعا در دو زمان انجام می شود:

الف- هنگام زوال خورشید

ب- قبل از غروب

^۱- من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۴۳۱

^۲- المحاسن، ج ۱، ص ۵۸-۵۹

- عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ سَاعَةٌ لَا يَسْأَلُ اللَّهُ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ فِيهَا حَاجَةً إِلَّا أَعْطَاهُ، وَ هِيَ مِنْ حِينِ تَزُولُ الشَّمْسُ إِلَى حِينِ يُنَادَى بِالصَّلَاةِ.^۳

حضرت باقر علیه السلام فرمودند: در روز جمعه، ساعتی است که بنده ی مؤمن از خداوند حاجتی را درخواست نمی کند، مگر آن که خداوند به او عطا می کند، و آن زمان، از زمان زوال خورشید (یعنی ظهر شرعی) تا زمانی که برای خواندن نماز ندا می دهند.

- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: السَّاعَةُ الَّتِي يُسْتَجَابُ فِيهَا الدُّعَاءُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، مَا بَيْنَ فَرَاعِ الْإِمَامِ مِنَ الْخُطْبَةِ إِلَى أَنْ يَسْتَوِيَ النَّاسُ فِي الصُّفُوفِ، وَ سَاعَةٌ أُخْرَى مِنْ آخِرِ النَّهَارِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ.^۴

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: زمانی که دعا در روز جمعه مستجاب می شود، نخست بعد از فراغت امام از خطبه ی نماز جمعه تا تنظیم صفوف برای خواندن نماز، و سپس آخرین ساعت روز تا غروب خورشید است.

- عَنْ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ النَّبِيِّ عَلَيْهَا السَّلَامُ قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ قَالَ: إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ لَسَاعَةً لَا يُرَاقِبُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ فِيهَا خَيْرًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ. قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ سَاعَةٍ هِيَ؟ قَالَ: إِذَا تَدَلَّى نِصْفَ عَيْنِ الشَّمْسِ لِلْغُرُوبِ. قَالَ: وَ كَانَتْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ تَقُولُ لِعُلَمَائِهَا: اصْعَدْ عَلَيَّ الظَّرَابِ، فَإِذَا رَأَيْتَ نِصْفَ عَيْنِ الشَّمْسِ قَدْ تَدَلَّى لِلْغُرُوبِ فَأَعْلِمْنِي حَتَّى أَدْعُو.^۵

زید بن علی از پدرانش علیهم السلام از حضرت فاطمه علیها السلام روایت نموده که فرمودند: از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم که فرمودند: همانا در جمعه زمانی است که اگر فرد مسلمان آن را در نظر داشته باشد و در آن لحظه از خداوند خیری درخواست کند، مگر آن که خداوند به او عطا می کند. حضرت زهرا علیها السلام فرمودند: عرض

^۳ - دعائم الإسلام، ج ۱، ص ۱۸۱

^۴ - الکافی، ج ۳، ص ۴۱۴

^۵ - معانی الأخبار، ص ۳۹۹-۴۰۰

کردم: ای پیامبر خدا! آن ساعت، چه موقعی است؟ فرمودند: هر گاه نصف قرص خورشید در هنگام غروب پنهان شده باشد.

بنابر این حضرت فاطمه علیها السلام به غلامشان می فرمودند: بالای بلندی برو، پس هر گاه نیمی از قرص خورشید را دیدی که به غروب نزدیک شد، به من خبر ده تا دعا کنم.

۳. دعایی که در زمان استجابت دعا در روز جمعه خوانده می شود

- از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده است که روز جمعه، در ساعت استجابت دعا، این دعا را بخوان، و به دنبال آن، برای هر آنچه می خواهی دعا کن:

«سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ إِلَّاهُ أَنْتَ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»^۶

مرحوم کفعمی در البلد الامین، این دعا را نقل می کند و می گوید:

این دعا در روز جمعه، در ساعت استجابت دعا، یعنی زمانی که نصف قرص خورشید پنهان شد، خوانده شود.^۷

دعای سمات و دعای عشرات نیز از ادعیه ای می باشند که در آخرین ساعت روز جمعه خوانده می شوند.

^۶ - بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۳۶۳ به نقل از مصباح کفعمی

^۷ - البلد الامین ، ص ۸۹